

Augusztus 5-én sok gyermek ébredt izgatottan. Elérkezett a nagy nap, Genfbe indultunk kirándulni! Az izgatott várakozás után végre megérkeztünk a reptérre. Sokan most utaztak először repülővel. A kezdeti izgatottság hamar elmúlt, mindenki élvezte a repülést. A svájci megérkezést követően örömmel láttuk, hogy szállásunk a központban van, csodálatos kilátással a Genfi-tóra, a Rhone-folyóra és Genf jelképére, a 40 méter magas Jet d'Eau szökőkútra. A szállás elfoglalása után egy rövid városnézésre indultunk a tó körül. Különböző népcsoportok színes forgataga fogadott bennünket.

Második nap a Szent Péter Katedrális néztük meg. Térképet kaptunk a kezünkbe és önállóan kellett eljutnunk szálláshelyünkről a katedrálishoz. Mindenki odatalált a kijelölt helyre, útközben még Szent Jakab útján is gyalogolhattunk egy keveset. Ezután a Művészettörténeti Múzeumba látogattunk el. Délután kisonnattal körbeutaztuk a tavat, a bátrabbak a Genfi-tó vizében is megmártóztak.

Harmadik nap Franciaország felé vettük utunkat, hogy megnézzük az Alpok legmagasabb hegyét, a Mont Blanc-t. Chamonix városa elbűvölt bennünket. A rendezett kisváros virágos utcái mögött a hóval fedett hegycsúcsok fantasztikus látványt nyújtottak. Felvonó helyett gyalog vágunk neki az Alpok „meghódításának”. A pélyi zászlót is magunkkal vittük, így varázsoltuk egy kicsit a magyar alföldet, kicsi falunkat az óriás hegy lábai elé.

A negyedik napon ellátogattunk az ENSZ székházába. Német nyelven vezették végig csoportunkat az épületegyüttesen belül. Beülhettünk azokba a termekbe, ahol az Európai Unió fontos kérdéseiben egyeztetnek a politikusok. Örömmel hallottuk, hogy a gyönyörű épület négy építészé közül az egyik magyar volt. Innen a Nemzetközi Vöröskereszt Múzeumba mentünk. Sok új információt kaptunk a szervezet alapításáról, működéséről, munkájáról. Este igazi meglepetés várt bennünket. Kiderült, hogy a Genfi Napok zárásaként tűzijátékot rendeznek. A majd egy órás parádét nézve sokan most éreztük csak meg, hogy milyen gazdag ország is ez a Svájc (no, meg persze az árakról!).

Az utolsó napon az utazásé volt ismét a főszerep. A reptérre menet ajándékokat vásároltunk. Azt hittük, hogy ezután már a repülés nyugodt percei következnek. Ám a repülőn ülve kiderült, hogy a feladott csomagok száma eggyel több, mint az utasoké. Egy óráig keresték a genfi reptéri munkások, mire megtalálták, így ennyivel később szálltunk fel. Utólag már erre a kalandra is szívesen emlékszünk vissza, hiszen még felejthetlenebbé tette 5 napos kirándulásunkat.

Hogy utunk során ilyen sok programot meg tudtunk valósítani, az táborunk anyagi támogatásának köszönhető. Pély Község Önkormányzata és a Községünk, Szülőfalunk Pély Alapítvány egyaránt támogatott bennünket. Köszönet érte. És köszönet a szülőknek, akik lehetővé tették ezt a felejthetetlen kirándulást gyermekeik számára. És persze köszönet Gyarmati Eszter tanárnőnek is, aki megszervezte ezt a kirándulást, és élő példát mutatott tanulóinak arról, hogy „**ahány nyelvet beszélsz, annyi ember vagy**”.

